Enderrock | Sandra Tello | Actualitzat el 21/06/2018 a les 14:59

Creu-me, Bruno Mars s'ha de veure

L'artista hawaià va revalidar-se a la capital catalana amb un Estadi Olímpic ple | Focs artificials, serpentines i una explosió colorista com a grans ingredients que amaneixen el seu pop-funk

Bruno Mars al seu concert al Japó de la gira '24k Magic World Tour' | Florent Dechard

Bad Gyal, **C. Tangana**, **Rosalía**... ara el que es porta són els ritmes urbans -no tot és trap, així ho explicaven en una conferència al Primavera Sound a tres bandes tres dels artistes més populars del moment-, però què en queda del pop més universal? Doncs ahir **Bruno Mars** ho va tornar a demostrar a Barcelona.

El músic hawaià havia actuat a la capital catalana el passat 7 d'abril de 2017, al Palau Sant Jordi, però un any més tard va omplir l'Estadi Olímpic Lluís Companys sense problemes. D'entre els 54.000 assistents, és possible que alguns ja l'haguessin vist l'any anterior, però també n'hi havia d'altres que en gaudien per primera vegada.

Va ser un concert de grans dimensions: tot un espectacle sonor i visual per emmarcar, com gairebé totes les posades a escena que es viuen a la muntanya de Montjuïc. En el cas que aquí ens ocupa, *24K Magic World Tour*, **Mars** va oferir un recital ininterromput d'una hora i mitja de rellotge, amb un *setlist* marcat pels seus grans èxits.

Malgrat l'espera de poc més de trenta minuts -amenitzada per la DJ californiana **Rashida**, que es mantenia ferma a l'escenari tot i les xiulades del públic impacient-, tothom va quedar satisfet i bocabadat de l'exhibició talentosa de ball i veu, amb una escenografia plena de focs artificials, flames i il·luminació colorista.

"Finesse" com a toc d'inici, seguida de "24K Magic" amb els primers focs artificials i més *hits*: "Treasure", el funk més incendiari de "Perm" amb parada inclosa i joc amb el públic. Amb un somriure d'orella a orella i uns moviments envejables, va arribar una de les balades, "Calling Al My Lovelies", va pujar les revolucions a "Chunky", més focs -un bon preludi per la revetlla- a "That's What I Like", i un solo de saxo romàntic va donar pas a "Versace on the Floor".

Més accelerat i amb el públic entregat a cantar, sens dubte un dels temes més ovacionats va ser "Marry You". Rocker a "Runaway Baby", **Bruno Mars** va guiar l'audiència a un *fade out* per després créixer intensament amb més focs finals. S'acostava la recta final i a veu i piano va entrar una altra balada, "When I Was Your Man", cançó que el mateix **Mars** va presentar com un dels seus temes més especials. Com a resposta, mòbils amunt.

Un solo de piano de cinc minuts va donar marge a l'artista per canviar-se de xandall i entregar-se al cent per cent per als minuts finals: "Locked out of Heaven", "Just the Way You Are" i el tema més popular -que ha d'agrair a **Mark Ronson**-, "Uptown Funk".

'*Don't believe me, just watch*', canta. I és ben cert. La màgia que desprèn **Bruno Mars** a l'escenari és d'una estrella del pop de grans dimensions. Un ballarí i cantant total a qui, tot i la seva comercialitat, no se li pot negar que és energia pura. Amb una *gang* de músics que li seguien l'ombra a cada pas, tothom desitja que se li encomani ni que sigui una gota del seu talent.